

prima instanță: Judecătoria Soroca (sediul Central)
Judecătorul: Gh. Mîra
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cabinetul avocatului „Victor Felișcan”, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Filip Veaceslav cu privire la prezentarea informației și repararea prejudiciului,

C O N S T A T Ă :

La 12 ianuarie 2017 Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” a depus cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General al Poliției, intervenient accesoriu Filip Veaceslav solicitând obligarea pârâtului să prezinte copia autenticată a Actului reviziei economico-financiare tematice efectuată la Întreprinderea cu Capital Străin „Dana International” Societate cu Răspundere Limitată pe perioada 01 ianuarie 2009 – 12 iulie 2011, deținut de SUP al Inspectoratului de Poliție Soroca, repararea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

În motivarea cererii a indicat că s-a adresat la IP Soroca în calitate de avocat, în temeiul Legii privind accesul la informație ca să-i fie eliberată o copie autentică de pe Actul reviziei economico-financiare tematice efectuată la Întreprinderea cu Capital Străin „Dana International” Societate cu Răspundere Limitată în perioada 01 ianuarie 2009 – 12 iulie 2011 din cadrul cauzei penale nr. 2011328003.

Reclamantul relatează în cererea de chemare în judecată că de actul respectiv are nevoie pentru acordarea asistenței juridice clientului său, Cvapil Svetlana în scopul depunerii acțiunilor în instanța de judecată.

Menționează reclamantul că prin scrisoarea nr. 63 din 03 ianuarie 2017 recepționată la 09 ianuarie 2017 a fost informat de șeful adjunct al IP Soroca, Filip Veaceslav că a fost emisă o ordonanță de respingere a cererii ca nefondată.

Consideră reclamantul că răspunsul l-a primit de la o persoană neîmputernicită, pe motiv că el s-a adresat furnizorului de informație IP Soroca și nu șefului adjunct al SUP al IP Soroca, Filip Veaceslav.

La fel apreciază eronat răspunsul oferit de către Filip Veaceslav pe motiv că cererea de furnizare a informației nu a avut ca obiect solicitarea avocatului de a participa la careva acțiuni procesuale prevăzute de CPP, dar pentru a dobândi o informație potrivit legii, motiv din care răspunsul urma să fie acordat în baza prevederilor Legii cu privire la accesul la informație și nu prin ordonanță conform prevederilor CPP.

Reclamantul solicită constatarea ilegalității refuzului pârâtului de a prezenta informația solicitată prin cererea prealabilă din 23 decembrie 2016, a obliga pârâtul să prezinte copia autenticată a Actului reviziei economico-financiare tematice efectuată la Întreprinderea cu Capital Străin „Dana International” Societate cu Răspundere Limitată, deținut de SUP al IP Soroca, precum și a încasa de la pârât în beneficiul reclamantului suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru refuzul neîntemeiat de a satisface cerințele din cererea prealabilă, întemeindu-și acțiunea în baza prevederilor art. 5 alin. (1) și (2) din Legea privind accesul la informație, art. 53 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la avocatură, art. 53 alin. (1) din Constituție, art. 1 alin. (2), art. 25 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, precum și art. 1404 alin. (1) Cod civil.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca (sediul Central) din 03 iulie 2017, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Filip Veaceslav cu privire la prezentarea informației și repararea prejudiciului. (f.d.07-108).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în prevederile legii.

La 02 august 2017, Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Soroca (sediul central) din 03 iulie 2017 solicitând, admiterea apelului și casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea reclamantului.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2017 s-a respins apelul declarat de către Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Soroca (sediul central) din 03 iulie 2017. (f.d.151-153)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 31 ianuarie 2018 Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii Judecătorei Soroca (sediul central) din 03 iulie 2017 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea reclamantului. (f.d. 159-169).

În motivarea recursului, recurentul a indicat că, ilegalitatea soluției instanței de apel se explică prin aprecierile eronate privitor la necesitatea restricționării liberului acces la informație.

Menționează că, instanța de apel și instanța de fond nu s-au expus asupra circumstanțelor importante invocate, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

La 07 martie 2018, șeful adjunct al SUP al IP Soroca, Filip Veaceslav a depus referință asupra recursului declarat de către Cabinetul avocatului „Victor Felișcan”, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă din actele cauzei recursul declarat de către Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” la 31 ianuarie 2018 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de

apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Cabinetul avocatului „Victor Felișcan”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean